

WWW.UNILIB.RS

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

БЕОГРАДСКЕ

ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

СЛУЖБЕНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Год. XX.

ПЕТАК 22. ФЕБРУАРА 1902.

Број 8.

ИЗЛАЗЕ НЕДЕЉНО ЈЕДАН-ПУТ

ПРЕПЛАТУ ВАЉА СЛАТИ УПУТНИЦОМ АДМИНИСТРАЦИЈИ ЛИСТА
А СВЕ КОРЕСПОНДЕНЦИЈЕ УРЕДНИШТВУ

ЦЕНА:

За Србију на годину	6 динара
на пола године	3
За стране земље на годину	9

РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ

НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ

ГРАЂАНСТВУ ГРАДА БЕОГРАДА

Међу дане које је српски народ поносно увретио у светле сведоке своје новије историје, своје обновљене славе и државе, долази неоспорно дан, када му је, уз наклоно признање моћне Јевропе, а драгоцених симпатија просвећеног човечанства, враћена **круна независности** која му је пре толико векова у косовској крви утонула. Та круна није царска, али је краљевска, није Душанова, па ни Лазарева, али јесте Стеванова — **Неманића Првовенчаног** — и равна је по праву и по достојанству крунама, које сијају над главама много **већих** нација и много пространијих држава света. Побожни сан за толике херојске претке наше, за толике јунаке и мученике српске, она је, **круна краљевска**, постала **живом јавом** за ово сретно покољење наше — на дан — када ју је **Први Краљ Српски** после Косова, када ју је **Милан Обреновић Четврти** први пут понео, а своје узвишеноме Сину, нашем владајућем и витешком Краљу и Господару **АЛЕКСАНДРУ ПРВОМ**, Обреновићу Петом, у племенито наслеђе оставио. Тај је дан **Двадесет Други Фебруар 1882** године, и он је заслужно увршћен у ред оних празника, које српски народ слави: и као сведоке својих победа, и као плодове својих жртава. Уверена, да само погађа родољубиве осећаје свакога Србина, да једино и сретно потсећа грађанство српске престонице на **двадесетогодишњицу** тако скупе тековине народне, Општина града Београда позива овим свеколико грађанство престоничко: да и овом приликом прослави **Двадесет Други Фебруар**, као дан ступања наше малене отаџбине у **велики** ред независних Краљевина света, као и да га прослави, уз поносно развијање миле му **тровојке** и свечано осветљење рођених домова.

Од сиране Суда Вишине града Београда, 21. фебруара 1902 године.

РАД ОДБОРА ОПШТИНСКОГ

РЕДОВНИ САСТАНАК

15. Јануара 1902 год.

Председавао председник београдске општине г. Милован Р. Маринковић. Присуствовали чланови суда: г.г. Владимир Лацковић и Драгутин Симић. Од одборника били: г.г. Ђорђе Соколовић, Дамњан Стојковић, Ђ. Митић, А. Н. Крмариновић, Јанчићко М. Јанковић, Милутин Ј. Вожић, Милутин Степановић, Љуба Дојчиновић, Благоје Милошевић, Ђока Тошић, Васа Николић, Р. Драговић, Сима Николић, Јован Петровић, Петар Новаковић, Д. Тадић, Др. Воја М. Суботић, млађи, Н. Спасић и Мих. Михайловић.

Деловођ, Мих. М. Марјановић.

I

Прочитан је записник одлука седнице држане једанаестог Јануара тек. године и примљен без измена.

II

Одборник г. Раденко Драговић наводи, да је у „Малом Журналу“ изашла notiца: као да је одбор овластио председника општине да изврши кандидацију нових одборника и заменика, који се имају изабрати на дан 20. ов. м. Па пошто то у колико је то њему познато, не стоји, тражи да одбор изјави: стоје ли наводи поменутог листа у истини или не?

По саслушању тога, — одбор је изјавио:

Да је ова вест коју су поменуте новине донеле по све неистинита и измишљена.

III

Одборник г. Милушин Степановић наводи: како је између општинског земљишта, на коме је механичка радионица и општ. земљишта званог „стари сењак“ постојао од вајкада пут, којим су се околни грађани служили. Међу тим пре извесног времена општина је оградилa оба та земљишта, спојивши их уједно и на тај начин затворила поменути пут, тако да они који су се истим служили, морају да силазе чак код трамвајске станице зване „сењак“.

Моли председништво, да нареди, да се затворени пут отвори.

Председник је изјавио да ће извидети да ли је доиста постојао тај пут и има ли ко право на службеност истим, па ће према томе и наредити даље шта је потребно.

По саслушању тога одбор је примио к знању ову изјаву председника општине.

IV

По прочитању акта Управе града Београда, АБр. 357, којим тражи уверење о владању и имовном стању за Сретена Марића бив. поштар, — одбор је изјавио:

Да је доброг владања и сиротног имовног стања Сретен Марић, бив. поштар.

V

Председник извештава одбор, да је општински суд решењем својим од 15. Јануара тек. године, АБр. 413, одлучио да цена хлеба за другу половину месеца Јануара тек. године, т.ј. од 16. истог месеца искључно буде иста, која је била и за прву половину истог месеца т.ј. двадесет и шест пара дин. по килограму а хлеб да се продаје по двадесет и пет пара дин. у тежини 962 грама.

По саслушању тога и по прочитању поменутог решења суда, — одбор је примио к знању са одобравањем ово решење суда о одређеној цени хлеба за другу половину месеца јануара тек. године.

VI

На предлог председништа, — одбор је решио:

Да се установи нарочита особена књига, у коју ће се уводити решења одборских конференција и тајних седница а коју ће чувати председништво општине под кључем.

VII

Председник извештава одбор, да је на дневном реду решавање по предмету регулације или откупа Грантовца.

Прочитана су односна акта АБр. 1452/901.

За овим је председник претворио седницу у конференцију.

После дужег конференсијања, — одбор је решио:

Да остаје при ранијем својем решењу од 12. маја 1900 године АБр. 3587, донесеном по овом предмету.

Да се исти предмет врати грађевинском одбору, да по истом продужи отпачету радњу.

Да председништво општине поради да се даља радња по истом предмету убрза.

VIII

За остале предмете стављене на дневни ред за данашњу седницу и то: решење, да се дуговање Мирка Маринковића Управи Фондова призна за дуговање регулационог фонда; молба Живка Ђурића, трговца за повраћај трошарине; саопштење процене имања Милке Ђелешевићке, удове; избор места за подизање зграде за основну школу за савски крај; тражење министарства просвете руковоца имања фонда Димитрија С. Николића — Беље, због регулације и продужење претреса уредбе о трошарини града Београда, — одбор је решио:

Да се ставе на дневни ред за идућу седницу.

РЕДОВНИ САСТАНАК

18. Јануара 1902 год.

Председавао председник општине београдске г. Милован Р. Маринковић. Присуствовао члан суда г. Драгутин Симић. Од одборника били г.г. Ђ. Соколовић, С. М. Веселиновић, Благоје Милошевић, Љуба Дојчиновић, Војоје Јовановић, Ђока Тошић, М. Штрбић, Р. Драговић, Милутин Степановић, Петар Новаковић, Младен Николић, Ђ. Митић, Д. Тадић, Н. Спасић, Др. Воја Суботић, млађи и Милутин Ј. Вожић.

Деловођ, Мих. М. Марјановић.

I

Прочитан је записник одлука седнице држане петнаестог јануара тек. године и примљен без измена.

II

По прочитању акта одељака Управе града Београда АБр. 447, 483, 518 и 519, којима се траже уверења о владању и имовном стању извесних лица, — одбор је изјавио:

Да су му непознати: Светолик Милошевић, раденик, Богомир Јанковић, сарачки ученик, Глиша Милић, пекарски момак, Милан Обрадовић, фабрикант чарапа, Владимир Ристић, бакалин, Христина Ситош, олд., Стеван Ситош олд. шегрт и Михајло Ернст, пинтерски момак; да су доброг владања и доброг имовног стања: Милош Карајовановић, обућар, Војислав Михаиловић, трговац и Риста Обрадовић, трговац; да су доброг владања и средњег имовног стања Петар Јоцковић, штампар, Андрија Бихеле, пушкар, и да је доброг владања и сиротног имовног стања Тоша Несторовић, фактор.

III

Председник износи одбору на мишљење молбе: Милеве М. Јовановић, Јелене удове мајора

Косте Костића и Анте Розманића, воћарског трговца и Милеве Угрупина, удове, којима траже уверења о породичном односу.

По прочитању тих молби СтБр. 208, 224 и 259, — одбор је изјавио мишљење:

Да се молицима могу дати тражена уверења о породичном односу.

IV

Председник општине извештава одбор, да је министарство грађевина још док је регулациони фонд био на руковању код државе експрописало имање масе Мирка Маринковића, бив. олд. на коме је било интабулисано примање Управе Фондова у 244,49 динара са интересом од 1. маја 1880 године, за регулацију вароши, а Управу Фондова за ово њено потраживање није исплатило из касе регулационог фонда.

Како је 1892 године регулациони фонд пренет на руковање општини београдској са свима примањима и давањима истог фонда, то је и ово потраживање Управе Фондова интабулисано на експрописаном имању остало као дуговање регулационог фонда пошто није исплаћено.

Да би се исто дуговање регулационог фонда могло и у општ. књиге увести потребно је да општински одбор реши, да се исто потраживање Управе Фондова призна за дуговање регулационог фонда и по књигама општинским као таково уведе.

По саслушању тога, — одбор је решио:

Да се потраживање Управе Фондова у две стотине четрдесет и четири динара и четрдесет и девет пара динарских са интересом од првог маја 1880 године интабулисано на имање масе Мирка Маринковића, бив. олд. које је експрописано раније за регулацију вароши са разлога изнесених у предњем реферату председника општине, призна за дуговање регулационог фонда и као таково у општинске књиге уведе.

V

По прочитању извешћа Управе општинске трошарине, АБр. 315, по молби Живка Ђурића, трговца, за повраћај трошарине, — одбор је решио:

Да се Живку Ђурићу, трговцу, из прихода трошаринског за 1901 годину врати петнаест динара наплаћене му општинске трошарине на сто педесет килограма сува меса, које је по том извезао из трошаринског рејона.

VI

По прочитању акта командира пожарне чете, АБр. 503, којим спроводи суду молбу Младена Ђоковића, општ. кочијаша, за осуство и мишљења шефа општинских лекара о стању здравља молиоцевог, — одбор је решио:

Одобрава се Младену Ђоковићу, општ. кочијашу, тридесетодневно осуство од дужности, ради поправке здравља, које ће му се рачунати од дана кад га буде употребио.

VII

По прочитању понуде Николе Михаиловића, трговца, АБр. 544, којом тражи да му се изда под закуп право на узимање и продавање цубока, — одбор је решио:

Да се право на узимање и продавање цубока уступи под закуп Николи Михаиловићу, олд. трговцу, под погобама прописаним од суда општине београдске, под 3. септембра 1901. г. АБр. 8377 за издавање овога општинског права под закуп, а по годишњу закупну цену од

тридесет и пет хиљада динара а за време од седмаестог Јануара па до тридесет првог децембра хиљаду девет стотина друге године закључно, с тим, да за узимати и продавани дубок од првог до шеснаестог Јануара ове године закључно плати општинској каси суму одређену решењем општинског суда од 17. Јануара ове године, АБр. 418, у хиљаду пет стотина педесет и пет динара и шесет пара динарских.

VIII

На предлог општинског суда, — одбор је решио :

Одобрава се општинском суду, да може на терет општинске готовине по добивеном за то надлежном одобрењу Господина Министра финансија утрошити суму од педесет хиљада динара на полагање друге рате отплате вредности „Јахте“ коју општ. београдска има предати Њиховим Величанствима Краљу Александру I и Краљици Драги као свадбени дар општине београдске.

IX

По прочитању процене, АБр. 316, имања Милке Велешеве, удове, постојећег на углу улица Краљ Милутинове и Немањине које се има експрописати за регулисање Немањине улице, — одбор је решио :

Да општински суд противу ове процене изјави жалбу пошто иста није извршена по прописима закона о експропријацији, јер одређени кмет за присуствоње раду проценилачке комисије по овоме предмету није истом присуствовао с тога што му комисија то није допустила, сматрајући, да он по закону на то нема права док по поменутом закону кмет као представник општинске власти има и право и дужност, да раду проценилачке комисије присуствује, само не сме на комисију утицати приликом давања оцене.

X

По прочитању извешћа грађевинског одељења АБр. 9135/901 по предмету одређења места за подизање зграде за основну школу за савски крај и по разматрању односних планова, — одбор је решио :

Да се предходно од предложених земљишта за ову потребу сондирају земљишта: масе Боже Беловића, масе Параноса и Ристе Параноса, па по том предмет врати одбору са извешћем о извршеној сондажи на коначно решење.

XI

По прочитању акта Министарства просвете и црквених послова руковоаца фонда пок. Димитрија Николића — Беље — АБр. 395, којим тражи да се изврши регулација сремске, призренске и Рељине улице које граниче имање истог фонда, како би Министарство на истом фондовом земљишту могло подићи зграду за смештај државног архива, — одбор је решио :

Да се у цели експропријације за регулисање улица: сремске, призренске и Рељине сходно грађев. закону за вар. Београд изврше процене имања: фонда Димитрија С. Николића — Беље и Милоја Мајданца, у колико се иста за регулацију поменутих улица имају одузети, а целокупно имање масе пок. Мите Ценића, ако по одбитку дела истог који се за поменути регулацију има одузети истој маси не

остаје довољан простор по грађев. закону за подизање грађевине, а ако остаје онда само део који се за улицу има одузети.

Сем тога да се процени општ. земљиште из сремске улице које се има додати имањима Петра Мостића и Михаила Стојадиновића према регулацији исте улице и то подвојено.

По извршењу тога процене саопштити сопственицима и одбору.

XII

За остале предмете стављене на дневни ред за данашњу седницу и то: решење односно наплаћивања трошаринске таксе на кола, којима се сопственици имања ван трошаринског рејона служе у цели свршавања разних потреба на тим својим имањима, па се по свршетку истих на истим колима у варош враћају; молба Јована Смедеревца, инжињера, због регулације; извешће комисије за откуп старог оружја, слика и бронзе од Самуила Стефановића; тражење Софронија Јовановића и брата, инсталатера, због регулације и продужење претреса пројекта уредбе о трошарини града Београда, — одбор је решио :

Да се ставе на дневни ред за идућу седницу.

РЕДОВНИ САСТАНАЈ

22. Јануара 1902 г.

Председавао председник општине београдске г. Милов. Р. Маринковић. Присуствовали чланови суда г. г. Владимир Лацковић и Драгутин Симић. Од одборника били: г. г. Ђ. Соколовић, Дамњан Стојковић, Благоје Милошевић, М. Савчић, А. Н. Кремановић, Јанаћ М. Јанковић, Никола Спасић, Љуба Дојчиновић, Ђока Тошић, Стојан Пајкић, М. Штрбић, М. Ђ. Клидис, Младен Николић, Петар Новаковић и Д. Тадић.

Деловођ, Мих. М. Марјановић.

I

Прочитан је записник одлука седнице држане осамнаестог јануара тек. године и примљен без измена.

II

По прочитању акта одељака Управе града Београда АБр. 604, 724, 726 и 734 и првост. суда за вар. Београд АБр. 725, којима се траже уверења о владању и имовном стању извесних лица, одбор је изјавио :

Да су доброг владања и сиротног имовног стања: Букица Ешкеџази, продавачица дувана, Богдан Танасковић, бив. млекација и Урош Пантелић, општ. пожарник; да су му непознати: Мориц Јаковљевић, Јосиф Бенвенист, трг. помоћници, Евгеније Керперт, словослагач, Милутин Митровић, бакалин, Дамњан Бокшић, раденик, Рајко Караклајић, столар, Марија Обрадовић, пиљарица и Радивој Новаковић, трговац, и да је доброг владања и средњег имовног стања Арса Милинковић, рачуноиспитач,

III

Председник износи одбору на мишљење молбу Саве Урошевића, којом тражи уверење о породичном односу.

По прочитању те молбе СтБр. 2770/901, — одбор је изјавио мишљење :

Да се молиоцу може дати тражено уверење о породичном односу.

IV

По прочитању акта Управе општинске трошарине, АБр. 11860/901 а после поименичног гласања, — одбор је са дванаест против пет гласова, против гласали: члан суда г. Драгутин Симић и одборници: г. г. Дамњан Стојковић, Јанаћ М. Јанковић, Стојан Пајкић и Петар Новаковић решио :

Да сопственици кола, који стално станују у рејону трошаринском, а имају имања и ван овога рејона, враћајући се са тих својих имања ван трошаринског рејона, не плаћају таксу на кола све врсте при улазу у трошарински рејон, него у место прописане трошаринске таксе за улазак у трошарински рејон, предају том приликом трошаринским органима карте, које ће им Управа трошаринска за ту цел издати уз накнаду вредности израде истих карата.

Да Управа општинске трошарине пропише начин како да се при извршењу ове одлуке поступа те да би се избегле могуће злоупотребе.

V

По прочитању молбе г. Јована Смедеревца, инжињера грађевина, АБр. 2376/901 због регулације, као и осталих акта истога предмета и мишљења општинског заступника по истом предмету АБр. 417, — одбор је решио :

Да се сходно постојећем закону понова изврши процена онога земљишта г. Јована Смедеревца, које му се више одузима преко општинског земљишта што му се додаје регулацијом Скопљанске и Македонске улице, пошто ранија процена истог земљишта, за њега као доцнијег сопственика тога земљишта не може важити, јер у своје време није извршена, па процена по том и одбору саопшти.

VI

По прочитању извешћа и мишљења комисије за закључење куповине старинског оружја, слика и бронзе, које је општини понудио на откуп за установљење општ. музеума г. Самуило Стефановић, одбор је усвојивши ово мишљење комисије у свему решио :

Да се г. Самуилу Стефановићу исплати из општинске касе за целу збирку како оружја, тако и других ствари понуђених општини на откуп укупно тридесет хиљада динара у сребру, с тим, да ствари општини преда тачно по списку прикљученом његовој понуди, пошто је исти на ову цену пристао.

Издатак овај да се учини на терет општинске готовине, по добивеном за то надлежном одобрењу г. Министра финансија.

VII

По прочитању акта VII београдске пуковске окружне команде, ОВБр. 164, — одбор је изјавио мишљење :

Да задруга Бранимира Стојковића, коњаника резервисте, према својем имовном стању не може имати и држати јахаћег коња са прибором за истог задругара.

VIII

По прочитању акта АБр. 559, која се одnose на одузимање земљишта бившег Петра Палића, бравара, сада Софронија Јовановића и брата, оvd. инсталатера, за регулисање старе Орашке сада Макензијеве улице, — одбор је решио :

Да се Софронију Јовановићу и брату оvd. инсталатерима, за заузетих пет стотина шесет и пет квадратних метара и педесет квадратних десиметара од земљишта бившег Петра Палића, оvd. бравара, доцније њиховог за регулисање старе Орашке сада Макензијеве улице исплати на терет касе регулационог фонда, кад ова буде у могућности да исплату изврши по

седам динара од квадратног метра према процени од 15. фебруара 1896 године, АБр. 1425, свега три хиљаде девет стотина педесет и осам динара и педесет пара динарских, а пошто именовани пренесу на општину тапију од заузетог земљишта без никаквих терета.

IX

Одборник г. Никола Спасић наводи, да је наша Савезна стрељачка дружина имала до скоро око 170 подружина, ну да се у последње време број ових њених подружина почео смањивати, услед оскудице у новчаним средствима.

С обзиром на целу у којој је образована ова наша савезна стрељачка дружина, предлаже да се из општинске касе изда истој дружини на име помоћи ради постигнућа свога задатка једна хиљада динара.

По саслушању тога, — одбор је решио:

Да се овај предлог одборника г. Спасића стави на дневни ред за идућу седницу пошто се по истом у данашњој седници као новом предмету не може решавати.

X

За остале предмете стављене на дневни ред за данашњу седницу и то: извешће економног одељења о државној лицитацији за издавање под закуп преноса угља и осталих водоводних потреба; молба Јелене Павловић и Љубице Ј. Симоновић, због регулације; саопштење акта свештенства цркве Св. Апостола и Ев. Марка по предмету избора тугора исте цркве и продужење претреса уредбе о трошарини града Београда, — одбор је решио:

Да се ставе на дневни ред за идућу седницу.

РЕДОВНИ САСТАНАК

29. Јануара 1902 г.

Преседавао председник општине београдске г. Милован Р. Маринковић. Присуствовао члан суда г. Драгутин Симић. Од одборника били г. г. Ђорђе Н. Соколовић, Љуба Дојчиновић, Милутин Степановић, Милош Валожић, А. Н. Крстмановић, Јов. Смедеровац, М. Савчић, В. К. Ђорђевић, Н. Спасић, Милутин Ј. Вожић, Ђока Тошић, П. Павловић, Лазар М. Матић, С. Азријел, Ђорђе Н. Петровић, Тома Цинцар-Јанковић, Урош Благојевић, Д. М. Ђорђевић, Петар Новаковић и М. Клидис.

Деловој, Мих. М. Марјановић.

I

Пошто је председник општине отворио седницу известио је одбор: да су на збору грађана београдских држаном на дан 20. ов. м. изабрати за одборнике општине београдске: г. г. Васа Николић, трговац, Коста Др. Ризнић, трговац, Коста Главинић, професор Велике Школе, Манојло Клидис, трговац, Др. Јован Данић, управник болнице за душевне болести, Милан Капетановић, професор Велике Школе, Др. Милан Радовановић, физикус округа београдског, Љуба Христић, пуковник у пензији, Тића Марковић, адвокат, Вучко Ђорђевић, касациони судија, Никола П. Николић, адвокат, Др. Марко Леко, професор Велике Школе, Соломон Азријел, трговац, Живојин Перић, професор Велике Школе и Милан О. Петровић, инжињер жељезничке дирекције, а за одборничке заменике г. г. Пера Новаковић, трговац, Лазар Матић, јорганџија, Јован Смедеревац, инжињер — грађевинар, Милош Валожић, књијар, Пера Павловић, књиговецац, Михаило Бобић, професор гимназије, Урош Благојевић, учитељ у пензији, Тома Цинцар-Јанковић, управник београдске царинарнице и Ђорђе Петровић, трговац, на место оних одборника и одборничких заменика општине београдске, којима је рок службовања истекао и оних који су у току прошле године поднели оставке на одборничку дужност.

Да је општински суд у смислу чл. 53. зак. о устројству општина и општ. власти тражио надлежно одобрење за ону господу изабрате, који су активни чиновници и пензионери и да су до данас дошла одобрења за г. г. Вучка К. Ђорђевића, Љубу Христића, Уроша Благојевића и Тому Цинцар-Јанковића.

Да је општински суд позвао новоизабрате одборнике нечиновничког реда и оне чиновничког реда за које су добивена надлежна одобрења, сем г. Љубе Христића за кога је одобрење дошло доцкан, те с тога за данашњу седницу није могао бити позван, да положи заклетву на одборничку дужност и исту приме.

Моли присутног протопрезвитера града Београда, да од дошавших новоизабратих одборника и одборничких заменика сем г. Соломона Азријела, прими заклетву по прописима закона и обредима црквеним, а по том ће сам примити заклетву од г. Соломона Азријела, по прописима постојећих закона.

По саслушању тога и пошто је протопрезвитер града Београда примио заклетву од дошавших новоизабратих одборника: г. г. Васа Николића, Манојла Клидиса и Вучка К. Ђорђевића и одборничких заменика: г. г. Пера Новаковића, Лазара Матића, Јована Смедеревца, Милоша Валожића, Пера Павловића, Уроша Благојевића, Томе Цинцар-Јанковића и Ђорђа Петровића, — одбор је примио к знању ово полагање заклетве.

II

Председник моли новоизабратог одборника г. Соломона Азријела, да по прописима закона и обредима његове вере положи заклетву на одборничку дужност и исту прими.

Пошто је г. Азријел по пропису закона и обредима своје вере положио заклетву и одборничку дужност примио и председник општине оверио дату заклетву од г. Азријела, — одбор је примио к знању ово полагање заклетве.

III

Прочитан је записник одлука седнице држане двадесет другог јануара текуће године и примљен без измена.

IV

Одборнички заменик г. Пера Павловић наводи, да је господи одборницима познато, да ће се сутра пренети смртни остаци покојног Косте С. Таушановића, директора Извозне Банке, који је на путу за Италију преминуо 26. ов. м. у Фијуми. Разлаже како је покојник својим радом допринео много држави и општини, даље наводи да су с тога многе установе и корпорације узеле учешћа у доношењу и сарани посмртних остатака покојника па предлаже општинском одбору као представништву општине београдске, да изволе решити и из своје средине изабрати десет одборника да о трошку општинском изађу до Инџије и да тамо дочекају смртне остатке покојника, допрате их у Београд и погребу истих присуствују.

По саслушању тога, а пошто је председник изјавио, да нема ништа противу предлога г. Павловића, ако га и остала господа одборници усвајају, — одбор је усвојивши овај предлог г. Павловића решио:

Да одборници г. г. Димитрије М. Ђорђевић, Милутин Степановић, Пера Павловић, Тома Цинцар Јанковић и Ђорђе Петровић у име представништва општине београдске оду сутра у Инџију, дочекају тамо смртне остатке пок. Косте Таушановића, директора Извозне Банке, допрате их до Београда и погребу покојника присуствују.

V

Одборник г. Милушин Степановић наводи, да је у новинама изашла notiца, да је за управника општинске трошарине општински суд поставио г. Лазу С. Карамарковића, инспектора министарства унутрашњих дела у пензији.

Пита председништво: стоји ли у истини што је у новинама notiрано и ако стоји онда, да му председништво објасни на основу ког је законског прописа општ. суд ово постављење управника трошарине извршио без учешћа општинског одбора.

Председник општине изјављује, да то питање није још коначно решено и да ће о њему бити у одбору речи, којом ће приликом одговорити и на питање одборника г. Степановића.

По саслушању тога, — одбор је примио к знању ово питање одборника г. Степановића и изјаву председника општине на исто и прешао на дневни ред.

VI

По прочитању акта: одељака Управе града Београда АБр. 811 и 966, којима се траже уверења о владању и имовном стању извесних лица — одбор је изјавио:

Да је Чедомир Рајић, практикант Управе града Београда доброг владања и сиротног имовног стања и да је Сима Д. Милићевић, кројач, доброг владања и средњег имовног стања.

VII

Председник износи одбору на мишљење молбе: Милеве М. Ђурђановић и Живка Ј. Барловца, правника, којима траже уверења о породичном односу.

По прочитању тих молба СтБр. 329 и 333, — одбор је изјавио мишљење:

Да се молиоцима могу дати тражена уверења о породичном односу.

VIII

По прочитању извешћа економног одељења АБр. 564, о државној четвртој лицитацији за издавање под закуп преноса угља и осталих водоводних потреба на Беле воде, механичку радионицу и малу црпку, као и по прочитању понуде Аранђела Ж. Илића, олд. економа, АБр. 565 по истом предмету, — одбор је решио:

Да се пренос угља и осталих водоводних потреба на Беле воде, механичку радионицу и малу црпку уступи под закуп под прописаним погодбама за време од првог Јануара па до тридесет првог децембра 1902 године закључно Аранђелу Ж. Илићу, олд. економу по ценама и то:

1. Од жељезничке станице на Беле воде по $(4,98\frac{1}{2})$ четири динара деведесет и осам и по пара динарских од хиљаду килограма тежине;

2. Од жељезничке станице до механичке радионице и мале црпке по $(2,54\frac{1}{2})$ два динара и педесет и четири и по паре динарске од хиљаду килограма тежине;

3. Од ушћа топчидерске реке на Беле воде по $(3,50\frac{1}{2})$ три динара и педесет и по пара динарских од хиљаду килограма тежине; и

4. Од ушћа топчидерске реке до механичке радионице и мале црпке по $(2,57\frac{1}{2})$ два динара и педесет и седам и по пара динарских од хиљаду килограма тежине.

IX

Председник износи одбору на решење молбу Јелене Павловић и Љубице Ј. Симоновић, којом траже да им се процени и исплати онај простор од њиховог земљишта постојећег на углу Бал-

канске и Босанске улице који им је одузет за регулисање поменутих улица.

По прочитању те молбе АБр. 6200 и извешта грађевинског одељења АБр. 11867/901 и АБр. 601 по истом предмету, — одбор је решио:

Да се простор земљишта молитељица постојећег на углу Балканске и Босанске улице који им се има експроприсати за регулисање истих улица, по гласу скице КГБр. 1823/901 сходно постојећем закону процени, па процена сопственицама и одбору саопшти.

X

По прочитању акта протопрезвитера града Београда и свештенства цркве Св. Апостола и Евангелиста Марка, АБр. 317, по предмету избора татора исте цркве, — одбор је решио:

Да главни татор цркве Св. Апостола и Евангелиста Марка за 1902 годину буде г. Михаило Ђорђевић, овд бакалин, на место раније изабратог г. Светозара Ђорђевића, овд. трговца.

XI

Председник извештава одбор, да је на дневном реду предлог одборника г. Николе Спасића, којим предлаже, да се савезној стрељачкој дружини изда из општинске касе једна хиљада динара на име помоћи ради постигнућа цели, у којој је образована.

Одборник г. Никола Спасић остаје при том своме предлогу од 23. Јануара тек. год, АБр. 1009, понављајући га, а сем тога и допуњујући га у томе, да се и за будуће у општ. буџет на ту цел стављају потребне суме.

Одборници г. г. Пера Павловић и Милушин Степановић слажу се са овим предлогом одборника г. Спасића, дајући разлоге за своје гледиште по истом а г. Степановић уз то поткрепљује своје гледиште и бројем стрељачких дружина у Бугарској.

Председник општине изјављује, да нити он нити ико други може имати шта противу помагања ове дружине, јер је свију нас жеља да она постигне цел у којој постоји.

Али и ако смо сви ми вољни, да јој помоћу општине притечемо у помоћ у извођењу њеног задатка, ипак сматра, да се том помоћу општинском неће моћи много учинити, да она то учини. Цел је ове дружине и њених подружина лена и патриотска, али се оно што се жели истим дружинама постићи не може само њима потпуно постићи. За постигнуће тога има и других начина, који се лако могу извести. Од тих начина један је већ и постојао па је са њему непознатих разлога одбачен. А на име: ранијих година ученици старијих разреда средњих школа имали су као обвезан предмет и вежбање оружјем који им је предаван од стручних лица — официра — ну доцније тај је предмет избачен из програма средње школске наставе. Зашто знаће надлежни. А он само хоће на овоме месту да констатује, да је и то узрок са кога се не може постићи цел у којој постоје поменуте дружине, само њима, јер док сиротнији немају могућности да буду чланови тих дружина, дотле је укидањем вежбања оружјем у средњим школама још више онемогућено постигнуће тога. Кад се томе још дода необавештеност и мала интересованост, онда је то још очигледније. За постигнуће тога поред приватне иницијативе неопходна је и иницијатива државе. Ми ћемо учинити ову помоћ, али имамо дужност да надлежним скренемо пажњу и на овај други начин.

Одборник г. Манојло Кљидис нема ништа противу тога да се од ових дружина помажу оне, у којима се вежбају оружјем они који су

способни за борце, али је осудно противан потпомагању оних од тих дружина у којима се, задовољства и забаве ради вежбају неспособни за борце, као што се то ради у београдској стрељачкој дружини.

Одборник г. Милушин Степановић је за то, да се предложена сума изда савезној стрељачкој дружини за потпомагање оних стрељачких подружина, у којима се вежбају борци, а не онима у којима се то чини задовољства и забаве ради, као што се то ради у београдској стрељачкој дружини.

Одборник г. Тома Цинцар Јанковић слаже се са председником општине. Наводи, да је у средњим школама, док је и сам био ђак истих, вежбање оружјем било обавезан предмет, али да тога данас нема. Нема ништа противу тога да општина чини издатке на постигнуће цели којој ове дружине теже, али није за то, да се та помоћ изда савезној стрељачкој дружини, па да се онда можда употреби на друге потребе исте дружине, већ је за то, да се за ову годину одобри кредит према финансијској могућности општине на издавање награда добрим стрелцима — члановима стрељачких дружина.

Одборник г. Манојло Кљидис слаже се са одборником г. Цинцар Јанковићем само би имао да дода предлогу истог да општина за ову годину вотира извесну суму на издавање награда добрим стрелцима војним обвезницима, члановима стрељачких дружина.

Одборник г. Јован Смедеревац у допуну предлога г. Кљидиса предлаже, да ове награде одређује савезна стрељачка дружина па имена награђених саопштава општинском суду.

По саслушању свега тога, — одбор је решио:

Одобрава се општинском суду, да може у овој години на терет општинске готовине по добивеном за то надлежном одобрењу г. министра финансија утрошити суму од хиљаду динара на издавање награда најбољим стрелцима војним обвезницима, члановима стрељачких дружина у Србији.

Да ове награде изриче савесна стрељачка дружина, па имена награђених саопштава општинском суду.

XII

За остале предмете стављене на дневни ред за данашњу седницу и то: продужење претреса уредбе о трошарини града Београда; молба Ивана Станисављевића за разрешење од дужности члана одбора пореског; саопштење процене имања Ђорђа Јездића, овд. трговца; молба Љубице Ч. Јовановића за помоћ; молба Др. Воје Суботића за повраћај трошарине; саопштење суда по предмету продаје земљишта регулац. фонда у Скадарској улици Ристи Крстићу, овд. предузимачу; молба Јуле Петровић и Милице Триковић, због регулације; одобрење кредита за исплату приреза за комору у суми од 249,50 динара; предлог суда за одобрење, да се извесни издаци за које не стиже кредит на дотичним партијама буџета за 1901 годину расходују на буџетске партије буџета за исту годину на којима има уштеда; молба Ђуре Павловића због закупа месарског плаца под бр. VIII с доње стране на Краљевом тргу; молба Косте С. Милојковића, вештачког бравара за ослобођење од дужности присутника, — одбор је решио:

Да се ставе на дневни ред за идућу седницу.

РЕДОВНИ САСТАНАК

1. фебруара 1902. год.

Председавао председник општине београдске г. Милован Р. Маричковић. Присуствовали чланови суда: г.г. Владимир Лацковић и Драгутин Симић Од одборника били: г.г. Ђорђе Н. Соколовић, Коста Др. Ризнић, Јован Смедеревац, Љ. Н. Христић, В. К. Ђорђевић, Димитрије Миленковић, Бока Тошић, Милош Валожих, П. Павловић, Мих. Бобић, Урош Благојевић, Ђорђе Н. Петровић, М. О. Петровић, Коста Д. Главинић, Петар Новковић, Младен Николић, Тихомир Ј. Марковић и Д. Тадић.

Деловој, Мих. М. Марјановић.

I

Прочитан је записник одлука седнице држане двадесет деветог Јануара тек. године.

Одборник г. Јован Смедеревац, наводи, да је у томе записнику а по предмету предлога одборника г. Николе Спасића, да се савезној стрељачкој дружини за постигнуће њеног задатка, изда из општ. касе помоћ, погрешно уписано његово тражење, а на место онога шта је записано треба да стоји: „Одборник г. Јован Смедеревац тражи, да савезна стрељачка дружина јавља суду на шта је утрошила суму, коју јој општина као помоћ изда.“

Тражи да се ова исправка унесе у прочитани записник.

По саслушању тога, — одбор је примио записник одлука седнице држане двадесет деветог Јануара тек. године са овом изменом одборника г. Смедереваца.

II

Председник општине извештава одбор, да су у данашњу седницу дошли ради полагања заклетве и примања одборничке дужности новоизабрати одборници г.г. Љуба Н. Христић, Тића Марковић, Коста Д. Ризнић, Коста Главинић, и Милан О. Петровић и одборнички заменик г. Михаило Бобић.

Моли присутног протопрезвитера, да од именоване господе по прописима закона и обредима вере прими заклетву.

По саслушању тога и пошто је протопрезвитер града Београда примио заклетву од именованих одборника и одборничког заменика, — одбор је примио к знању ово полагање заклетве.

III

Одборник г. Ђорђе Пешковић скреће пажњу председништву на то, да је Милорад Јанковић, овд. приватијер, заузео и затворио општински пут, који је водио од крагујевачког друма поред савиначке цркве на браничевску улицу, а који постоји туда од пре педесет година и да ће општина у своје време морати да плаћа именованом за заузето њено земљиште, као год што је пре неколико дана решено, да се плати Софронију Јовановићу и брату за Макензијеву улицу, коју су у своје време сопственици имања који се граниче истом улицом отворили, а којом је приликом и Петар Палић, чије су имање купили Софроније Јовановић и брат, уступио за улицу оно земљиште, које се сада има платити Јовановићу и брату.

Да је Јанковић заузео овај општински пут утврдила је и полиц. власт кварта врачарског, али кривац ни до данас није кажњен нити је затворени пут отворио.

Пита председништво је ли му то познато и је ли општ. суд предузимао шта, да се овај заузимач општинског пута казни и принуди да заузети општ. пут отвори.

Одборник г. Димитрије Миленковић констатује факт, да је полицијска власт и ако је утврдила ово заузеће општ. пута лабава према заузимачу. Објашњава на који је начин Јанковић заузео овај општ. пут и на који се начин извлачи од одговорности, и моли председништво да настане најенергичније да се са заузимачем овога општ. пута по закону поступи.

Члан суда г. Владимир Личковић у колику му је тај предмет као бившем старешини кварта врачарског познат не налази, да ту има кривице до полицијске власти, јер је ту питање, у колику се сећа, о својини за шта је надлежан суд, пошто је полицијска власт учинила своје.

Председник општине изјављује: да је по тој ствари добио једну доставу и да је учинио корак за извиђај те ствари. Захваљује господи одборницима што су му овом приликом на исту скренули пажњу. Предузеће све што треба, да се та ствар најбоље извиди и по закону поступи.

По саслушању тога одбор је примивши к знању ову изјаву председника општине прешао на дневни ред.

IV

По прочитању акта кварта дорћолског АБр. 1057, којим тражи уверење о владању и имовном стању извесних лица, — одбор је изјавио:

Да су му непознати: Милка Брдарић, удова и Александар Максимовић, типограф.

V

Председник извештава одбор, да је општински суд решењем својим од 31. Јануара тек. год. АБр. 1024, одлучио: Да цена хлеба за прву половину месеца фебруара тек. године т.ј. од првог истог месеца искључно буде двадесет и седам пара динарски по килограму, а хлеб да се продаје по двадесет и пет пара дин. у тежини од 925 грама.

По саслушању тога и по прочитању поманутог решења суда, — одбор је примио к знању са одобравањем ово решење суда о одређеној цени хлеба за прву половину месеца фебруара тек. године.

VI

По прочитању акта пореског одељења за град Београд, АБр. 752, којим спроводи суду молбу Ивана Станисављевића, оvd. сарача, којом моли, да се разреши од дужности члана разрезивачког пореског одбора, — одбор је решио:

Да се молилац ослободи дужности заменика члана разрезивачког пореског одбора за занатлијске радње за идућу трогодишњу периоду за године 1902, 1903 и 1904 а да на његово место буде заменик члана истог одбора за напред означено време Сава Раденковић, оvd. сарач.

VII

По прочитању акта грађевинског одељења, АБр. 801, којим спроводи суду процену земљишта Ђорђа Д. Јездића, оvd. трговца, постојећег у Везир Соколовића улици бр. 24, као и по прочитању исте процене, — одбор је решио:

Усваја се ова процена. Да се сопственику Ђорђу Јездићу исплати из општинске касе на терет касе регулационог фонда, кад ова буде у могућности да исплату изврши за шеснаест квадратних метара и тридесет и осам кв. десиметара земљишта, колику му се има одузети за регулацију Везир Соколовића улице по четрдесет динара од квадратног метра, свега шест стотина педесет и пет динара и двадесет пара динарски, а пошто се изврше законом предвиђене формалности.

VIII

На молбу Љубице Јовановић, удове поч. Чедомира Јовановића, бив. подмашинисте општ. водовода, АБр. 196, — одбор је решио:

Да се Љубици Јовановић, удови поч. Чедомира Јовановића, бив. подмашинисте општ. водовода, и њеној деци издаје на

име помоћи из општинске касе на терет партије бр. 82 расхода буџета I по тридесет и шест динара месечно рачунајући од првог Јануара ове године, пошто је пок. Јовановић, вршећи општинску службу несрећним случајем изгубио живот. На случај да се Љубица преуда известити одбор ради накнадног решења односно ове помоћи.

IX

По прочитању акта управе општинске трошарине, АБр. 699, којим спроводи са мишљењем суду молбу Др. Војислава Суботића, старијег оvd. лекара, због повраћаја трошарине, — одбор је решио:

Да се из прихода трошаринских за 1902 годину молиоцу врати двадесет динара наплаћене му општ. трошарине на четрдесет кубних метара виноградских тачака, које је кроз трошарински рејон провезао.

X

По прочитању молбе Јуле Петровић и Милице Г. Триковић, АБр. 775, којом траже, да се изврши регулација пред њиховим имањем у Лесковачкој улици, као и по прочитању извешта грађевинског одељења, АБр. 914, и разматрању акта истог предмета, — одбор је решио:

Да се преко ове молбе пређе на дневни ред, пошто за извођење ове регулације за сада не постоји неодложна потреба.

XI

Председник извештава одбор, да је решењем одбора од 6. новембра 1901 године, АБр. 10119, одобрена лицитација држана на дан 30. октобра 1901 године за продају плаца регулационог фонда постојећег на углу Скадарске и Симине улице, и да је исти плац уступљен понуђачу највеће цене Ристи Крстићу, оvd. предузимачу.

Да између тога плаца регулационог фонда и имања Јелене Протић с лица Симине улице постоји једно парче земљишта регулационог фонда у простору од осам квадратних метара и осамдесет и два квадратна десиметра. Да купац поманутог земљишта регулационог фонда Риста Крстић пристаје да му се и ово парче земљишта регулационог фонда уступи по цену од 23,88 динара од квадратног метра, по коју му је цену уступљено и напред означено земљиште регулационог фонда.

Моли одбор да изволе решити: хоће ли се ово парче земљишта регулационог фонда уступити Крстићу по означену цену или ће се за продају истог држати надметање између њега и другог суседа Јелене Протић.

По саслушању тога и по разматрању односних акта и планова, — одбор је решио:

Да општински суд позове другог суседа овог парчета земљишта регулационог фонда Јелену Протић и узме од исте реч о томе: је ли иста вољна да купи ово парче земљишта регулационог фонда за арондировање своје земљишту или не, па ако иста изјави, да је вољна да га купи, онда да општински суд изврши између исте и суседа Крстића усмено надметање за уступање једном од њих истог земљишта а од цене од 23,88 динара по квадратном метру и уступи га ономе који понуди већу цену. На случај да она изјави да јој је исто земљиште непотребно, онда, да га општински суд уступи суседу Ристи Крстићу по цену од двадесет и три динара и осамдесет и осам пара дин. од квадратног метра и тапију му по пријему новаца изда.

XII

Одборник г. Љуба Н. Христић налази да би одбор приликом решавања предмета грађевинског одељења, а нарочито оних који се односе на регулацију вароши, требао да има увек пред собом регулациони план целе вароши.

Моли председништво, да нареди да се такав план, ако га већ нема изради и стави одбору на расположење.

Председник је изјавио, да је примедба г. Христића врло умесна и да ће одмах наредити да се исти план спреми.

По саслушању тога, — одбор је примио к знању ову примедбу одборника г. Христића и изјаву председника општине.

XIII

Одборник г. Јован Смедеревци наводи, да је ранијих година израђен и надлежно одобрен регулациони план вароши и да су по томе плану издате регулационе линије за подизање грађевина.

Да су грађани по тим линијама подизали грађевине, али да је исти план за неке улице загубљен и кад су сопственици тражили регулационе линије за подизање грађевина, онда је понова израђиван регулациони план за улице у којима су имања тих лица, који се није слагао са раније израђеним планом по коме су већ неким линије издате и грађевине према истима подигнуте услед чега се сад те грађевине имају сећи и плаћати. Да је то по општину од велике штете не треба нарочито предочавати. Наводи за то пример Милетину улицу. Сем тога, даље наводи, да је општина утрошила већу суму новаца за набавку гвозденог коља за видно обележавање оса варошких улица, али да то коље ни до данас није наменено где треба.

Моли председништво, да извиди, шта је урађено с тим кољем па ако се оно данас налази у општини онда да нареди да се исто на одређеним местима постави, те да се може видети како Београд изгледа. Ако се то не може учинити са садањим бројем општ. инжењера онда да се исти повећа.

Председник је изјавио, да стоје наводи г. Смедеревца и да ће ту ствар извидети и о стању исте известити одбор а наредити шта је потребно да се по истој уради.

По саслушању тога, — одбор је примио к знању ово тражење одборника г. Смедеревца и изјаву председника општине.

XIV

Председник извештава одбор, да је порезник кварта варошког актом својим од 23. јануара тек. године ПБр. 24 тражио, да му општина пошаље 245,50 динара на име 5% војног приреза за набавку коморе, колику је на општину разрезано, и да је сада потребно да се одобри кредит за исплату те суме, пошто буџетом за ову годину за такве цели није одобрен никакав кредит.

Одборник г. Коста Др. Ризнић наводи да је о овоме прирезу и неправилном разрезу његовом већ било речи у општ. одбору по његовом предлогу и да је том приликом решено да председништво извиди исту ствар и подејствује на надлежном месту да се VII београдска пуковска окружна команда упуту на правилну примену закона о устројству војске односно разреза овога приреза па о резултату известити одбор. Моли председништво, да га извести шта је по томе решењу одбора учињено и до каквог се резултата дошло. Понова доказује да је радња окружне команде противу закона.

Председник је одговорио, да је на надлежном месту чинио кораке по тој ствари, али да

му је одговорено, да они који сматрају да су неправилно порезани овим прирезом имају права да се жале.

Према таквом одговору председништво није могло никакве друге кораке предузимати по тој ствари већ је оне које су му се за то жалили упућивао, да се жале надлежној власти. Сад је добивен позив, да и општина плати напред означену суму на име тога приреза и сад се има извидети је ли општина правилно и по закону порезана истим прирезом или не, па ако не онда ће се противу истог разреза изјавити жалба.

Одборник г. Коста Др. Ризнић није задовољан са овом изјавом председника. Понова наводи да је команда противу закона разрезу овај прирез и да противу истог неће помоћи посебичне жалбе оних који су неправилно оптерећени истим прирезом. За пример наводи прирез којим је он порезан за комору. Даље наводи да је се противу тога жалио, али да ни то није ништа могло помоћи нити ће помоћи осталима који се буду жалили, јер су му надлежни сами казали, да је такав разрез неправилан, али да је на закону основан и да је команда чинила питање код министра, али да је добила одговор да је њена радња умесна, а међу тим порезник нарочито кварта варошког наплаћује исти прирез без икаквих обзира. С тога понова тражи да председништво подејствује, да се они који су неправилно порезани истим прирезом ослободе.

Председник је изјавио да је већ известио одбор какав је одговор по тој ствари добио. И да грађани требају да употребе право жалбе, које им је законом дато, а да општински суд за општину, ако се утврди да је неправилно порезана овим прирезом, изјави жалбу.

По саслушању свега тога, — одбор је решио:

Да ужи одбор у који да уђу одборници г.г. Вучко Ђорђевић и Тиба Марковић и општински заступник извиди је ли општина овим прирезом сходно постојећем закону порезана или не. Дакле: је ли радња VII београдске пуковске окружне команде односно разреза овога приреза на општину саобразна закону и са којих разлога или није и са којих разлога и о томе поднесе звешће, које да се стави на дневни ред.

XV

За остале предмете стављене на дневни ред за данашњу седницу и то: предлог суда да се извесни издаци, за које не стиже кредит на додичним партијама буџета за 1901 год. расходују на буџетске партије буџета за исту годину на којима има уштеде; молба Буре Павловића због закупа месареког плаца под бр. VIII с доње стране на Краљевом тргу; молба Косте С. Милојковића, вештачког бравара и Петра Недељковића бакалина, за ослобођење од дужности присутника; избор чланова школског одбора на место оних који су из истог одбора иступили услед тога што су престали бити општински одборници; избор чланова одборске комисије за оцену молби за седмичну помоћ на место досадањих чланова, који су иступањем из општ. одбора престали бити чланови комисије; предлог суда, да се Јовану Цветановићу, изнемоглом општ. мерачу, одреди месечна помоћ а од дужности мерача разреши; одобрење кредита за изграду једне зграде на Белим водама за смештај ново набављене црпке и продужење претреса пројекта уредбе о трошарини града Београда, — одбор је решио:

Да се ставе на дневни ред за идућу седницу.

РЕДОВНИ САСТАНАК

5. Фебруара 1902 год.

Председавао председник београдске општине г. Милован Р. Маринковић. Присуствовали чланови суда г.г. Владимир Лацковић и Драгутин Симић. Од одборника били: г.г. Коста Др. Ризнић, Живојин М. Перић, Дим. Милојевић, Вучко К. Ђорђевић, Љуба Н. Христић, Н. Спасић, М. Савчић, Љуба Дојчиновић, Стојан Пајкић, Раденко Драговић, Петар Цоковић, Урош Благојевић и Мих. Бобић. Деловођ, Мих. М. Марјановић.

I

Председник општине извештава одбор, да је у данашњу седницу дошао ради полагања заклетве и пријема одборничке дужности од позватих ново-изабратих и незаклетих општинских одборника г. Живојин Перић, професор Велике Школе.

Моли присутног протопрезвитера, да од г. Перића по прописима закона и обредима вере прими заклетву.

По саслушању тога и пошто је протопрезвитер града Београда примио заклетву од г. Перића, — одбор је примио к знању ово полагање заклетве.

II

Председник саопштава одбору решење општинског суда од 5. ов. м. АБр. 1224, којим је одређен одборник г. Љуба Дојчиновић, да заступа кмета за извиђај потрица у палилулском крају до избора истог кмета.

По саслушању тога и по прочитању поменутог решења суда, — одбор је примио к знању са одобравањем ово решење суда.

III

Одборник г. Љуба Н. Христић наводи, да је одбор пре неколико дана донео решење односно ослобођења плаћања таксе трошаринске на кола у случајевима предвиђеним истим решењем. Међутим, да то решење још није пуштено у извршење и да се иста такса и данас наплаћује. За то су му се жалили грађани палилулског краја, које полицијска власт гони, да износе ђубре а међу тим кад се исти враћају, вршећи тај посао, са својих имања ван трошаринског рејона онда им Управа трошаринска наплаћује при улазу у варош колску трошаринску таксу.

Пита председништво зашто се то решење ни до данас није пустило у извршење него се људи на тај начин ометају у свршавању својих послова.

Председник је одговорио, да је исто решење упућено Управи трошаринској на извршење али да услед увођења у дужност новог управника није пуштено у извршење одмах, једно с тога а друго и с тога што Управа трошаринска за тако кратко време није могла учинити шта је претходно нужно учинити за извршење истог решења. Да ће се исто решење пуштити у извршење још ово дана.

По саслушању тога, одборник г. Христић и одбор задовољили су се овим одговором председника општине.

IV

По прочитању акта: одељака Управе града Београда АБр. 1172, 1186, 1218 и 1219 којима се траже уверења о владању и имовном стању извесних лица, — одбор је изјавио:

Да су му непознати: Мицко Ристић, оvd., Василије Буљугић, скитница; да је доброг владања и сиротног имовног стања Милош Ђорђевић, циганин свирач; и да је доброг владања и средњег имовног стања Ђорђе Јовановић, кафеџија.

V

Председник износи одбору на мишљење молбе: Милоша Јовановића, кројача и Јелене

Ј. Марковић, удове, којима траже уверења о породичном односу.

По прочитању тих молби Ст.Бр. 311 и 390, — одбор је изјавио мишљење:

Да се молиоцима могу дати тражена уверења о породичном односу.

VI

По прочитању молбе Буре Павловића, оvd. месара АБр. 870, и извешћа економног одељења АБр. 945, по истом предмету, — одбор је решио:

Да се месарски плац под бр. VIII на Краљевом тргу изда под закуп под прописаним погодбама за издавање под закуп ових плацева Буре Павловићу, оvd. месару, за време од данас па до првога маја хиљаду девет стотина треће године по закупну годишњу цену од две стотине шеснаест динара, коју да плаћа тромесечно и у напред у место полагања кауције.

VII

На молбе: Косте Милојковића, вештачког бравара АБр. 823 и Петра Недељковића, оvd. бакалина АБр. 1018 а по предлогу суда АБр. 1075, одбор је решио:

Да се Коста Милојковић, вештачки бравар и Петар Недељковић, оvd. бакалин, ослободе дужности присутника при ислеђивању кривичних дела, а да на њихова места буду присутници при ислеђивању кривичних дела у 1902 години и то: за квартал варошки Јован Антоновић, кафеџија, Узун-Миркова улица бр. 9 на место првог, а за квартал палилулски Живан Бугарчић, кафеџија, Видинска улица бр. 56, на место другог.

VIII

По прочитању акта школског одбора АБр. 905, одбор је решио:

Да чланови школског одбора за варош Београд буду одборници г.г. Урош Благојевић, Стојан Пајкић и Пера Новаковић на место досадањих чланова истог одбора: г.г. Голуба С. Јанића, Јанања Јанковића и Михаила Михаиловића, који су иступањем из општинског одбора престали бити чланови школског одбора.

IX

На предлог општинског суда АБр. 11891/901, одбор је решио:

Да се Јован Цветановић, изнемогли општински мерач, разреши од дужности општинског службеника, а да му се издаје из општинске касе на терет партије бр. 82 расхода буџета I по тридесет динара месечно на име помоћи, рачунећи од дана кад од дужности општинског мерача буде разрешен.

X

На предлог Управе водовода АБр. 992, — одбор је решио:

Одобрава се општинском суду, да може у овој години на терет вишка трошаринских прихода, а по добивеном за то надлежном одобрењу г. министра финансија утрошити суму од три хиљаде и шест стотина динара за изграду једне зграде на Белим водама за смештај ново набављене црпке за општински водовод. Да се за изграду ове зграде држи лицитација.

(Свршиће се)

ЛИСТАК

ИЗ ПЕДАГОШКЕ НАУКЕ

НЕШТО О ОБРАЗОВАЊУ ВОЉЕ

(6)

При васпитању воље треба сваки савестан васпитач да води строга рачуна о свима моментима који могу корисно послужити за тај циљ. Треба се користити сваким подесним случајем, сваким подесним расположењем.

Ако дете осети у себи, случајно, неки унутрашњи глас, покренут суревњивошћу да се изравна са својим бољим другаром, који би га могао потстицати на рад, нека се о њему води строго рачуна. Ако је учеником овладао осећање неке узвишености и величине под утицајем какве добре књиге, одмах тај момент треба експлоатисати, и, пружајући му подесну лектуру, привезати га за посао и развијати му вољу за леним и узвишеним. По свој прилици нема таког лењивца у свету, који, кад год, не зажели за радом, макар и за најкраће време. Треба радити тако, да се ученик чешће, сећа тих пријатних осећања, који су га обузимали у тренутцима кад је неки посао с вољом радио.

Угледање на понашање и рад других људи може се сматрати као природна наклоност, о којој ваља водити строга рачуна, и коју ваља употребити корисно у васпитању. Сувишно подражавање и имитовање може укочити сваку самосталну радњу. С тога васпитачи треба да имају на уму да ову радњу што је могуће више ограничавају, и управо да је експлоатишу само за оно што им је неопходно нужно. На пр. при учењу вештина, при угледању на своје другове у погледу понашања, вредноће, рада и т. д.

При навикавању деце на рад најбољи је поступак онај, којим се буде пријатна осећања која леже у самој раду. У таком случају је успех увек поузданији него кад се натерује дете да врши рад под утицајима претње, опомињања, застрашивања и т. д. Ну, и ова средства по кад кад свесан васпитач може употребити, али само кад већ васпитаник има у себи добрих мотива па му не достаје н. п. куражи, одлучности, истрајности, обавештења довољног и т. д.

Од велике важности и значаја у васпитању је утицај примера и ауторитета васпитачева, али уз то не треба заборавити да то само по себи није довољно; јер, ако није извршено солидно образовање, онда ће утицај примера и ауторитета од слабе вредности бити. Похваљивање и кажњавање ученика такође треба да је смотрено, јер сувишне похвале могу да унизе дух и достојанство васпитаника, и да произведу штетних утицаја у место какве користи. Исто је тако важно буђење честољубља и употреба утакмице. Честољубив васпитаник се чува погрешака, које би га могле понизити, а чини оно што му подиже углед у друштву. С тога је буђење честољубља потребно. Само, треба пазити да се и ту не претера, да се не би развило честољубље онде где нема разлога за то. А то се код омладине може по кад кад појављивати. Поред личног честољубља, треба обраћати пажњу и на неговање народног честољубља и народног поноса. Ово је нама Србима у толико нужније, у колико је наш народ подложен утицајима страних елемената који опкољавају наш народ са свију страна, и којима је наш народ подложен како у културном тако и у економском погледу.

На реду би било још да кажемо што о школском животу и његову утицају на остварење највишег васпитног задатка; али, пре него што то урадимо, нужно је да бацимо један поглед на однос васпитача и васпитаника.

Најприроднији, а уједно и најповерљивији, однос је између родитеља и детета; али родитељи нису једини васпитачи његови. У школама преносе родитељи свој посао, своју власт и своју љубав, нарочитим људима, који су изабрати за свој нарочити позив у животу да се брину о васпитању поверене им младежи. По себи је јасно, да је огромна важност и огроман значај ових васпитача, као и то, да је у њиховим рукама судбоносна улога за коју они имају да одговарају, што не се каже, и Богу и људима. Према томе људи који се посвећују овом позиву треба добро да завире у своје срце и своју моћ, и да примајући се овог узвишеног и деликатног посла, добро промере све околности које им излазе на сушет, и посвете све своје силе што потпунијем извршењу свога племенитог задатка.

Једно од најмоћнијих средстава којим се у васпитању може чуда учинити јесте љубав. Ако васпитач не воли свој посао, и ако није убеђен да је он користан, ако он не поклада симпатија својих васпитанику, не може на њега дејствовати никаквим средствима да он буде: поверљив, искрен, одан — а то су врлине које су неопходно потребне при узајамном односу. Сем љубави, којом задобива васпитач својег васпитаника, нужно је и пријатељско и благо поступање, шаки, шикса и пријатна озбиљност, али не и сувишна затегнутост, хладноћа и високо држање. По себи се разуме, да васпитач мора бити снабдевен свима оним врлинама које хоће да усади у срца деце. Он мора бити идеал у потпуном смислу, да личношћу својом служи за пример својим васпитаницима. Кад је на оваким погодбама заснован однос између васпитача и васпитаника онда се васпитањем у ужем смислу може много потпомоћи остварење највишег васпитног смера. Сад ћемо прећи на школску заједницу и њен утицај на васпитање воље.

Кућа је, као што смо већ једном поменули прво и најглавније поље на коме се може у погледу навикавања постићи много, али не и све. Школа је такође велико поприште рада у овом правцу. Заједница школског живота може се узети с једне стране као фотографија целокупног живота. У школској заједници влада општење, трвење, борба, сукобљавање у последицама, тежњама и осећањима. Једном речју: све што ће васпитаника сусретати у животу у великоме, то је у школској заједници престављено у маломе. Па зар васпитач не треба да употреби ову појаву на корист онога смера који му треба увек да лебди пред очима?

„Треба помислити — вели Рајн — да је у школској заједници појединац приморан да се потчини интересима целине; да живо осећање заједнице не да да се развију мане: тесногрудост, свађање, властољубље и себичност, да се неговањем овог осећања припрема за доцнији живот, у којем на сваки начин појединац само онда узима правдан положај ако се осећа као члан ужег и ширег круга животног, и само онда врши свој задатак, кад се не повуче у својој саможивности, већ учествује према својим силама у интересима, тежњама својих савременика.

(Свршиће се)

О Б Ј А В А

Послови у општини београдској по свима одељењима општинске управе тако су се умножили и разгранали да за свршавање истих, потребно је извесно време рада без икаквог прекида.

Па да би општинска управа с једне стране оправдала поверење, и довела своје текуће послове, да се свакодневно свршавају, а с друге стране, помогла публици, да по својим молбама и тражењима дође до свога права и задовољења, потребно је да све чиновништво општинско буде на раду после подне од 2—5 у својим канцеларијама поштеђено од стране публике, а у самом интересу исте, па стога суд општине града Београда

Објављује :

да ће се од данас па до даље наредбе по свима одељењима општинске управе примати публика само пре подне, а за хитне послове у суду општинском дежурати по један од кметова од 2—5 часова по подне свакодневно за пријем публике и свршавање најхитнијих послова.

Ова се објава доставља ради знања грађанству општине београдске.

Од стране Суда општине града Београда Абр. 1136, 3. Фебруара 1902 год.

О Б Ј А В А

На представку општинског суда од 12. новембра 1902 г., Абр. 9572, Управа града Београда претписом својим од 16. децембра 1901 године, Абр. 34198, одобрила је, да се хлеб може продавати у будуће и на варошким пијацама као и остале животне намирнице.

О овоме се извештава београдско грађанство зњања ради.

Од суда општине београдске, 12. фебруара 1902 г., Абр. 11747/901, Београд.

О Б Ј А В А

На дан 25. Фебруара тек. год. од 2 до 5 сати после подне, држаће се у канцеларији економног одељења суда општинског, јавна усмена лицитација за издавање под закуп општинских месарских плацева на Краљевом тргу.

Кауција се полаже при лицитацији у 200 динара у готовом новцу или у срп. држ. хартијама од вредности.

Ближи услови могу се видети у канцеларији економног одељења суда општинског сваког радног дана за време канцеларијско и при лицитацији.

Од суда општине београдске, 12. Фебруара 1902. год., Абр. 1482, у Београду.

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГ СУДА